

[Pindahaai](#)

absurdisme | recensies | interviews | twitter.com/pindahaai

['Mensen die het niet leuk vinden hebben pech gehad'](#)

8 Votes

Interview met gitarist [Ruben Hoeke](#)

Fotografie: J. Hoogendoorn

Het debuut van de Ruben Hoeke Band, [Sugar](#), verscheen alweer drie jaar geleden. Maar de Zaanse band werkt hard aan een opvolger, die vermoedelijk begin 2010 in de winkel ligt. Ondanks een kleine ramp – de harde schijf waar alle nummers op stonden viel kapot, met alle gevolgen van dien – zit de band goed in zijn vel. Volgens Ruben Hoeke zelf is het nu echt 'een bandje'. Een gesprek met een gitarist die vooral niet in hokjes denkt.

De band zit middenin de opnames van het tweede album als ik langs kom voor het interview met de oprichter. Ze houden net even pauze. Dat hebben ze wel even nodig na een lange dag oefenen en het opnemen van maar liefst vijf van de twaalf nummers die op de nieuwe plaat komen. Drummer [Arjen Knaap](#) bekijkt filmpjes op internet, zanger [Frank van Pardo](#) bladert een tijdschrift door. Ruben Hoeke (33), in 2008 verkozen tot [beste gitarist van Nederland](#), steekt een sigaretje op en klikt een blikje bier open. De sfeer is ontspannen en dat is niet vreemd, want de opnames verlopen soepel.

Jullie zijn nu de nieuwe plaat aan het opnemen, maar je vertelde me aan de telefoon dat jullie dat al voor de tweede keer doen.

'Ja klopt. De harddisk was gevallen en daar stond de hele plaat op. Alles was al opgenomen. En we hadden geeneens een back-up. Dus alle goeie momenten waren gewoon weg.'

Dus het moet helemaal opnieuw.

'Ja, we zijn opnieuw begonnen vandaag en dat gaat best goed eigenlijk.'

Het heeft wel een tijdje geduurd. De vorige plaat verscheen een kleine vier jaar geleden.

'Blijkbaar hadden we dat nodig. We hadden een drummerwisseling eerst, toen een bassistenwisseling. We zijn nog niet echt heel lang bij elkaar. Maar het is echt een bandje. Dat heeft voornamelijk te maken met hoeveel je van elkaar kunt hebben.'

Weten jullie al hoe de plaat gaat heten?

'Geen idee. Ja, we zaten te denken aan *Crashed*, maar dat is een beetje een inkopper.'

Ondertussen schuift zanger Frank van Pardo aan. Hij bepaalt met zijn stem een aanzienlijk deel van het geluid van de band. Frank doet ook even een duit in het zakje: 'Ik vind *Confidence* ook wel een mooie naam.'

Nog voor ik kan vragen waarom dan wel (al laat het antwoord zich raden), heeft Ruben het opnameapparaatje van de journalist al in zijn handen: 'Wat een mooi dingetje. Mag ik eens kijken?'

Na inspectie van het apparaatje kan het gesprek weer verder. Het typeert Ruben Hoeke. Hij doet waar hij zin in heeft.

Op de nieuwe plaat doen net als op Sugar weer veel gastartiesten mee. Waarom werken jullie zo graag met gastartiesten?

'Nou we kunnen het ook wel zelf, maar het is gewoon leuk om met z'n allen muziek te maken. Ik heb een keer een lijstje gemaakt met muzikanten waarmee ik het leuk zou vinden om ooit eens een plaat mee te maken. Lijst van dertig namen. Voor de eerste plaat heb ik de eerste tien mensen die op m'n lijst stonden uitgenodigd en die staan allemaal op die plaat. En voor de plaat waar we nu mee bezig zijn idem

dito. Muziek maken is leuk, maar muziek maken is nog leuker als je het met z’n allen kan doen.’

Wie staat er nou heel hoog op je lijstje?

‘In een mateloze zelfoverschatting heb ik een buitenlands lijstje gemaakt, maar ik weet niet of dat wat wordt. [Sam Brown](#) zou ik wel helemaal te gek vinden, een zangeres is dat.’

Op het nieuwe album willen jullie meerdere muziekstijlen gebruiken he?

‘Nou je wordt altijd in een hokje geplaatst van rock-blues. Maar wat is nou rock-blues? Ik weet het niet hoor.’

Frank valt hem bij: ‘We spelen wat blues-getinte rock, maar over het algemeen staat de cd vol met hedendaagse rock en eigenlijk nog wel iets meer dan op *Sugar*.’

Sugar is een duidelijk blues-album toch?

Ruben: ‘Nee, eigenlijk ook niet. Als je goed luistert zit er bijvoorbeeld ook een popballad op. [Racoon](#) zou er blij mee zijn.’

Er zitten ook wat hardere nummers op.

‘Ja, er zitten ook best wel grove nummers op. Gewoon knallen met die handel. En deze cd wordt eigenlijk hetzelfde straatje, maar nog iets breder. Dat is ook niet zo gek, want we spelen al een tijdje samen. Met optredens merk je dat ook. Laatst zaten we in de bus en zetten we een cd’tje op en de drummer zegt van “wow dit is gave muziek”, en dat bleken wij dus te zijn. Hij had het helemaal niet door. Dat was een optreden in Tilburg. Dan doen we ook gewoon maar wat, af en toe improviseren. Daar rollen weer dingen uit. En dan denk je van hé, daar ligt de kracht van die en daar de kracht van die en dan breng je dat bij elkaar. En dan kijken of het werkt. Als het niet werkt dan doen we weer wat anders.’

Je hebt eerder al gezegd dat de nieuwe plaat misschien zelfs bij de wereldmuziek in de winkel komt te liggen.

‘Dat leek me wel wat ja. Omdat ze in Nederland natuurlijk altijd alles in een hokje willen plaatsen noemen ze ons gewoon een bluesband. Maar dat doen we helemaal niet. Het is wel met blues begonnen, maar als je de nieuwe plaat hoort, daar zitten gewoon ballads tussen. En ik had laatst een stukje fado in elkaar gezet, vond ik leuk. Dan draai je zo’n liedje in elkaar en dan denk je: dat kunnen we wel op de plaat zetten. Nou dan heb je fado, klassiek, rock, blues, pop en soul. Ja, wat is het dan nog? Poprocksoulklassiek ofzo? Het is gewoon een mengelmoesje van alles dat we leuk vinden.’

Ben je dan niet bang dat er fans gaan afhaken?

‘Ja, maar we krijgen er weer een hoop nieuwe bij. Dit vinden we nu op dit moment leuk en dit past er gewoon nu bij. Mensen die het niet leuk vinden hebben pech gehad.’

Frank breekt weer in: ‘Je kan geforceerd doen of een vooropgezet plan hebben, maar uiteindelijk komt de muziek er uit zoals je het op dat moment voelt.’

Ruben: ‘Het is wel zo dat je met deze plaat gewoon echt nummers moet schrijven. Het is geen jamsessie ofzo.’

Dus de nummers heb je in brede lijn voor je en dan kan daar in de studio nog van alles mee gebeuren.

‘Ja en dat is eigenlijk ook het leuke, want ik luisterde laatst nog naar die gecrashte plaat en dan denk ik godverdomme, daar staan toch wel hele vette dingen op. Nu spelen we die zelfde nummers en ze veranderen toch weer.

Er zitten ook gewoon foutjes in. Maar ja, als je een foutloze plaat wilt horen moet je [Steely Dan](#) opzetten ofzo.’

Maar dat is misschien ook niet wat jullie willen, een foutloze plaat.

‘Het past niet bij onze muziek. Als het niet vals of heel storend is, dan laat je het toch lekker staan. Dat soort dingen zijn juist leuk.’

Het is nu eigenlijk een andere band ten opzichte van Sugar. Een andere drummer en een andere bassist. Gaan we dat ook horen op de plaat?

‘Ja zeker.’

Wat gaan we dan horen dat anders is?

‘Dat het meer een bandje is. We zitten ook met z’n allen in een bussie en dat hoor je waarschijnlijk ook in de plaat. Dat we het ook gewoon leuk met elkaar hebben.’

Was dat ten tijde van Sugar anders?

‘Nee hoor, dat was toen ook wel goed. Dit is een andere band gewoon. Zou hetzelfde zijn als je bij een bakker werkt en je werkt drie jaar lang met dezelfde mensen en op een gegeven moment komt er een nieuwe bij. Dan gaat er toch iets veranderen. Misschien bakt ie wel veel mooiere broodjes. Het is een andere band, maar ik vind het leuker in ieder geval.’

Frank staat inmiddels weer in de studio om een nummertje in te zingen. Ruben blijft alleen over. Hij ziet de nieuwe plaat helemaal zitten.

Hoeveel nummers hebben jullie nu opgenomen?

‘Nu al vijf. Dat worden er twaalf. Dus dat gaat hartstikke snel. Er zullen natuurlijk ook mensen zijn die straks zeggen van “wat een kutplaat”. Maar dit werkt wel hoor. Dit wordt gaaf.’

~ door Edwin Pindahaai op 04/12/2009.

Geplaatst in [Interviews](#), [Muziek](#)

Tags: [Arjen Knaap](#), [Frank van Pardo](#), [Racoon](#), [Ruben Hoeke](#), [Ruben Hoeke Band](#), [Sam Brown](#), [Steely Dan](#), [Sugar](#)

2 Reacties to “Mensen die het niet leuk vinden hebben pech gehad”

1. Hey Ruben,

ik dacht laat ik eens gaan kijken of de nieuwe plaat al te koop is en dan lees ik dat de opnames verloren zijn gegaan. Daar zal je wel een paar nachten slecht van geslapen hebben neem ik aan, wat een ramp zeg!! Maar gelukkig lees ik ook dat de plaat opnieuw wordt opgenomen en in maart alsnog uitkomt.

Nou, dan zal ik het nog een maandje moeten doen met Sugar, die ik inmiddels helemaal grijs gedraaid heb. Mijn vrouw en kinderen klagen al als ik wééér zonedig die plaat moet opzetten. Maar het is gewoon een lekkere vette plaat, hij helpt me goed om deze lange winter door te komen.

Ben erg benieuwd naar Coexist, kan niet wachten ...

groeten,

René Langenhoff (ex-cursist: Hipshake etc., kicken was dat)

René Langenhoff zei dit op [17/02/2010 bij 18:17](#) | [Beantwoorden](#)

2. ha René, gezinsman. Ruben heeft me verteld dat hij liever met -u- aangesproken wil worden (ook via reacties op stukken), dus of je je daar even aan wilt houden. Je kent Ruben he 😊 Het beste!

[Orlando Ruiz de Fez](#) zei dit op [17/02/2010 bij 22:52](#) | [Beantwoorden](#)

Geef een reactie

* Naam

* E-mail (privé)

Website

Reactie verzenden

Hou me op de hoogte van nieuwe reacties via e-mail.

Notify me of new posts via email.

Dagboek doorzoeken...

Over deze post

Dit bericht werd gepubliceerd op 04/12/2009 om 14:36 en werd bewaard als [Interviews](#), [Muziek](#). Je kan alle reacties op dit bericht volgen met de [RSS 2.0](#) feed. Je kunt [een reactie](#) achterlaten; of een [trackback](#) van je eigen site.

Navigeren

- Vorige: [Black Joe Lewis is het wachten wel waard](#)
- Volgende: [Revolución Goulash #5: De frikandellenverkrachting](#)

Get a free blog at [WordPress.com](#). Thema: ChaoticSoul door [Bryan Veloso](#)

⤴